

کوش در روایات شرق

-۳-

ابن بلخی در فارسنامه روایت میکند^۱ : «چون بخت النصر گذشته شد ، پسری داشت نمرودنام ، یک چند بجای پدر بنشست ، و بعد پسری داشت بلت النصر نام ... اما کارنداستند ، کرده بهمن اوراعزلفرمود ، و بجای او کی رش را بگماشت ، و تمکین داد و فرمود تابنی اسرائیل را نیکودارد ، وایشان را باز حای خویش فرسته». ابن خلدون میگوید : «بخت النصر یهودیان را اسیر کرده ... تا اینکه پادشاهان کیانی آنرا پس از ۷۰ سال آوارگی از بیت المقدس بدان شهر باز گردانیدند و آنگاه مسجد را باساختند ، و امر دین خویش را بر همان رسم اول که امور فقط در دست کاهنان بود ، بنیان نهادند ، و کار پادشاهی با ایرانیان اختصاص داشت»^۲ مسعودی روایت زیر را نقل میکند^۳ : «گویند وی بدوران پادشاهی خود ، باقیمانده بنی اسرائیل را به بیت المقدس پس فرستاد ، و اقامتشان در بابل تا هنگام بازگشت بهم بیت المقدس ۷۰ سال بود ، و این در ایام کوش ایرانی بود که در عراق از جانب بهمن پادشاهی داشت».

لازم است در اینجا راجع به گوئنگی فتح فلسطین و اسارت قوم یهود تذکری داده شود : بنو کدنصر توان اترین امپراتور دوره خود ، و بزرگترین شاه بابل (۵۶۲-۵۰۵) که در زمان وی دولت بابل با وجود عظمت خود رسیده بود ، پیوسته نقشه توسعه حدود امپراتوری و دست یافتن بدریای مدیترانه و مصر را میکشید . سرانجام در سال ۵۹۷ ق.م . به اورشلیم لشکر کشید ، و آن شهر را فتح کرد ، و تعداد فراوانی اسیر از بزرگان و صنعتگران یهودی را ببابل فرستاد . چهارسال بعد در این سرزمین جنبشهايی بر ضد بابل آغاز شد ، بنو کدنصر بار دیگر سفری جنگی با آن حدود کرد ، و پس از پیروزی ، دیوارهای شهر اورشلیم و معابد و کاخها را ویران ساخت ، و بسیاری اسیر دیگر ببابل فرستاد ، بطوری که گذشته از شهر نیپور که بمنزله کلی یهودیان گردید ، این قوم در سایر نقاط مملکت نیز پراکنده شدند . در تورات در این باره چنین میباشد : «و واقع شد که بنو کدنصر پادشاه بابل با تمامی لشکر خود ، در روز دهم ماه دهم ، از سال نهم سلطنت خویش بر اورشلیم برآمد و در مقابل آن اردو زده ، سنگری به گردانگر دش بنانمود . و شهر تاسال یازدهم صدقیا پادشاه محاصره شد ، و در روز نهم آن ماه قحطی در شهر چنان سخت شد که برای اهل زمین نان نبود ، پس در شهر رخنه ساختند ، و تمامی مردان جنگی در شب از راه دروازه‌ای که در میان دو حصار نزد باغ پادشاه بود ، فرار کردند ، و حکمرانیان به رطرف در مقابل شهر بودند (پادشاه) بر عرابای رفت ، و لشکر کلدانیان پادشاه را تعاقب نموده ، در بیان باور سید ... و سپس شرح میدهد

که چگونه هرچه بود غارت کردند ، و همه را بجز عده‌ای برای کشت وزرع باسیری به با بل آوردند ، و پادشاه اورشلیم را نیز کوردند ، و با خود بردن و فرزندانش را کشتند .^۱ همانگونه که مکرر گفته شده است ، درباره مسئله یهود و بازگردانیدن امرای یهودی بمساکن خود ، تمام متون یکسان و مفصل بحث کرده‌اند : که مسلمان مهمنترین و شاید تنهای‌ترین آنان همان تورات بوده است ، که خود پتفصیل این واقعه مهم تاریخی و مذهبی و اجتماعی را شرح میدهد . همه این موضوع را از جنبه مذهبی و رسالتی که کوش بر عهده داشته است ، نگریسته‌اند ، همچنانکه نظر تورات نیز چنین بود ، و کوش را ناجی قوم یهود میداند : و حتی مقام اورا تامر حله پیغمبری میرساند هنگامیکه در این قضیه بدقت غور و مطالعه‌شود ، مشاهده میگردد که کوش دو جنبه انسانی ، و سیاسی را توأم در نظر گرفته است ، بدین معنی که قوم‌سر گردانی را که مدت مديدة دور از مسکن و موطن خود باسیری زیسته ، بسرزمین های خود فرستاده ، و دستور داده تمام امکانات در اختیارشان گذاشته شود تاماً بد خود را از نوبسازند ، و بترمیم خرابیها پردازند ، و آنچه که بیغماً آورده شده بود باز پس گردانیده ، در جاهای خود قراردهند ؛ و اما جنبه‌های سیاسی و مادی آن : فلسطین از لحاظ موقع جغرافیائی خود دارای اهمیتی فراوان از نقطه نظرهای اقتصادی و سیاسی بوده است . سرزمینی که از طرفی دروازه آفریقای شمالی و بخصوص مصر متمدن آباد و اینبارهای گندم یونان مانند لیبی بوده ، و از طرفی در کنار دریای مدیترانه ، و پشت سوریه آباد و آسیای صغیر قرار داشته است . مسلمان در دست داشتن چنین منطقه‌مهی ، میتوانست امتیاز فراوانی برای دولت مقندری فراهم آورد . دولت آشور در سالهای پیش میزان این اهمیت را درک نموده ؛ و آن ناحیه را فتح کرده بود : و حال کوش با تیزبینی و سیاست دقیق خود ، از اهمیت موضوع بی‌خبر نبود . کوش میخواست بدربایی مدیترانه از طریقها ، و عصر آباد از طرف دیگر دست یابد . چنانکه نقشه‌های او را پرسش کبوچیه دنیال کرد ، و گذشته از فتح مصر تاقلب حبشه پیش‌راند . کوش علاوه برفتح مصر ، اگر بر آفریقای شمالی دست مییافت ، موقق میشد یونان استههار گرفتی که این منطقه را اینبارهای غله خود ساخته بود ، در تگنای آذوقه قراردهد . و بر غرب فائق آید . از این‌رو مشاهده میشود که فلسطین تاچه حد میتوانست جنبه حیاتی و مهمی برای پیشبرد نقشه‌ها و هدفهای کوش در برداشته باشد .

کوش بافتح قلوب قوم یهود ، آنان را دست نشانده خود ساخت ، و از طرفی با فرستادن هیئت‌های ایرانی برای سرپرستی ساخته‌انها و نوسازی سرزمین فلسطین ، و ترمیم ویرانیها ، و انتخاب حکام محلی یهودی وابسته به حکومت ایران ، بر آن مملکت ، عملاً زمام امور فلسطین را در دست گرفت و بدون خوبیزی و جنگ بر فلسطین پراهمیت دست یافت ، و کلید دریای مدیترانه ، و آفریقای شمالی را بگردان انداخت ، بدون اینکه کینه و خشمی از قوم غالب بر دل قوم مغلوب افتاد ، و حتی بر عکس عنوان ناجی و پیغمبر نیز در کتاب آسمانی اش بکیرد . روئیت یهود نوشتند : « چگونه مانک خانه پادشاه را میخوریم ، ما را نشاید ضرر پادشاه »^۲

۱- کتاب دوم ، پادشاهان ، ۲۵ ، ص ۶۲۲

۲- تورات ، کتاب عزدا ، باب اول ، ص ۷۳۰

در باره رسالت کورش در تورات چنین میباشد: « و در سال اول کورش پادشاه فارس تا کلام خداوند برزبان ارمیا کامل شود، خداوند روح کورش پادشاه فارس را برانگیخت تا در تمامی ممالک خود فرمانی نافذ کرد، و آنرا نیز مرقوم داشت، و گفت کورش پادشاه فارس چنین میفرماید، یهوه خدای آسمانها جمیع ممالک زمین را بمن داده و من امر فرموده است که خانه برای وی در اورشلیم که در یهودا است بنامایم. پس کیست از شما از تمامی قوم او که خداش باوی باشد؛ او باورشلیم که در یهودا است برود، و خانه یهوه را که خدای اسرائیل، و خدای حقیقی است در اورشلیم بناماید، و هر که باقی مانده باشد، در هر مکانی از مکانهای که در آنها غریب میباشد، اهل آن مکان اورا بنقره و طلا، و اموال و چهارپایان، علاوه بر هدایای تبرعی بهجهت خانه خدا که در اورشلیم است اعانت نمایند. پس رئاسای آبای یهود او بنیامین، و کاهنان ولاویان باهم کسانی که خدا روح ایشان را برانگیزانیده بود، برخاسته روانه شدن تاخانه خداوند را که در اورشلیم است بنامایند؛ و جمیع همسایگان ایشان را بالات نقره و طلا و اموال و چهارپایان و تحفه ها و علاوه بر همه هدایای تبرعی، اعانت کردنده، و کورش پادشاه ظروف خانه خداوند را که بنو کدنصر آنها را از اورشلیم آورده، و در خانه خدايان خود گذاشته بود، بیرون آورد؛ و کورش پادشاه فارس آنها را از دست متراوات خزانه دار خود بیرون آورده به شبیه صر رئیس یهودیان سپرد» (۱)

در جای دیگر، در باره رسالت آسمانی کورش، از قول اشیاء نبی چنین میگوید: « خداوند که ولی تو است و ترا از رحم سر شته، چنین میگوید: چنین میگوید: من یهوه هستم، و همه چیز را ساختم...، در باره اورشلیم میگوید: معمور خواهد شد، و در باره شهرهای یهودا که بناخواهد شد، و خرایهای آنرا برپا خواهم داشت... . و در باره کورش میگوید که او شبان من است، و تمامی میراث من را به اتمام خواهد رسانید، و در باره اورشلیم میگوید بنا خواهد شد، و در باره هیکل که بنیاد تونهاده خواهد گشت. خداوند به مسیح خویش یعنی به کورش که دست راست اورا گرفتم تا بحضور وی امتهارا مغلوب سازم، و کمر های پادشاهان را بگشایم تا درها را بحضور وی مقتول شوند، و دروازها دیگر بسته نشود. چنین میگوید که من پیش روی تو خواهم خرامید، و جایهای ناهموار را هموار خواهم ساخت» (۲)

در قسمت دیگری از کتاب اشیاء نبی باز چنین میباشد: « خداوند در شان مسیح خود خورس میفرماید: من دست او را گرفتم تاملتها را در حیطه اقتدار او در آورم، و از چنگ پادشاهان خونخوار نجات دهم، دروازهها پشت سرهم بروی او بازش. آری من همه جا باتوام، و همه جا ترا در راه راست راهنمای خواهم بود، دروازه های آهنین شکسته، و خزانه مدفعون، و گنجهای پنهان بdest تو خواهد افتاد. همه این کارها بدست تو خواهد شد، تابداني که من یهوه که ترا به اسمت خواندهام، خدای اسرائیل میباشم» (۳).

در آنچه گفته شد تمام متنوں متفق القولاند. مثلا در تفسیر ابوالفتوح چنین میباشد: « خدای تعالی برزبان بعضی پیغمبران امر کرد پادشاهی از پادشاهان پارس را که نام او کورش

۱ - کتاب عزرا، باب اول، ص ۷۳۰ ۲ - کتاب اشیاء، ۴۵، ص ۱۰۶۴
۲ - تورات: ۴۵، ۱

و او مردی بود مؤمن، که برو و بنی اسرائیل را از دست بخت النصر استان و حلی بیت المقدس را از او استان، و باز جای خود بر. او برفت و با بخت النصر کارزار کرد^۱ و بنی اسرائیل را از دست او بستد، و حلی بیت المقدس را بازگرفت و باز جای آورد^۲

در مبحثی که از اصل و نسب کورش گفتگو بود، دیدیم که اغلب متون وی را از طرف مادر بقوم یهود نسبت داده‌اند، و حتی بعضی مبالغه را یان حد رسانیده‌اند که گفته‌اند وی مذهب یهودی داشته، زبان عبری میدانسته، و دانیال پیغمبر دائمی اش بوده است: «... و گفتندی برادر مادرش^۳ اورا توریت آموخته بود، و سخت دانا و عاقل بود، و بیت المقدس را آبادان کرد، بفرمان بهمن، و هرچه از مال و چهارپایان و اسباب بنی اسرائیل در خزانه و در دست کسان بخت النصر در خزانه بهمن مانده بود، باشان داد. و بعضی از اهل تواریخ، گفته‌اند کی در کتابی از آن پیغمبر بنی اسرائیل یافته‌اند که ایزد عن وجل وحی فرستاد بهمن کی من ترا گزیدم ... و این توفيق یافت و نام او در آن کتاب کورش است. ۴ ابن اثیر میگوید: ... و تورات میدانست، و بزبان و خط یهودی آشنا بود، و سخنان دانیال و امثال اورا درک میکرد...»^۵

در ترجمه تاریخ طبری این موضوع بتفصیل بدین قرار ذکر شده است: «او (کورش) بنی اسرائیل را نیکو همی داشت و بزرگ‌گذاشتی، و گفتن این خویشان مادر منند، و بادانیال بزرگ شده بود و خدای عز وجل اورا پیغمبری داده، کیورش را بخدائی خواند و بدین مسلمانی. کیورش اورا مسلمان شد و آتش پرستی و دین آوری دست بازداشت و دین مسلمانی پنهان همی داشت، تا بهمن آگاه نشود. چون از ملک او سیزده سال بگذشت، بهمن برد. چون خبر بکورش آمد که بهمن ببلغ نماند، او دین مسلمانی آشکارا کرد، و همه خلق را بشریعت توریت خواند، و بر دین موسی، و دانیال را بر همه پادشاهی خویش حاکم کرد، تا همه خلق را بحکم توریت آورد. (این قسمت در خود تاریخ طبری نیست، ولی در ترجمه بلعمی آمده است) و اندر میان ایشان حکم کردی. آنکه دانیال علیه السلام ازاودستوری خواست که به بیت المقدس شود با بنی اسرائیل و آن مزگت، و او شهر را بحال آبادانی بازآرد.»^۶

در مرور ساختمان و تجدید بنای اورشلیم و بیت المقدس، نیز همه متون که مطالب مهم خود را از تورات گرفته‌اند، متفق‌القول‌اند، و بتفصیل این موضوع را شرح میدهند. همان گونه که گفته شد، کورش علاوه بر یک فکر انسانی، که یهودیان در تجدید بنای اماکن مقدس و شهرهایشان کمک کردد، برای اینکه پای ایرانیها، و عمال حکومت نیز در آن سرزمین باز شود، تعداد فراوانی کارگر و کارفرما، و هنرمند، تحت ریاست هیئت‌های مهم یان صوب فرستاده است: «در متون الاخبار مسطور است که .. کورش کیفیت عظم شان و رفت مکان بیت المقدس و مسجد اقصی را شنید و بر جگونگی احوال اسرائیلیان مطلع شده با اموال بیقياس وسی هزار تن از استادان بنا و سایر هنرپیشگان به بیت المقدس شافت، و همت بر تعمیر

۱- البته این نکته که کورش با بخت النصر جنگ کرده اشتباه است، ذیرا او سالها بعد از مرگ بخت النصر بسلطنت رسیده است (ذوق‌رنین یا کورش، مقدمه دکتر باستانی، ص ۲۶۰). ۲- ج ۶، ص ۲۷۶. ۳- مقصود دانیال بنی است. ۴- ابن‌البلخي فارسنامه، ص ۴۶. ۵- التأمل: ج ۱، ص ۱۱۵. ۶- ص ۶۷۳.

آن بلده وارتفاع بقای آن گماشته، در عرض سی سال مجموع آنچه بخت النصر ویران کرده بود، معمور آبادان ساخت^۱.

در کتاب عزرا در تورات چنین میباشد: کورش در سال ۵۳۷ ق.م از کاخ خود در همدان فرمان زیر را فرستاد: «در باره خانه خداکه در اورشلیم است، خانه ساخته شود، جائی که در آن پیوسته قربانیهای آتش برات شود، بلندیش ۹۰ پا، و پهنایش ۲۰ پا باشد. با سه در سنگهای بزرگ، و یک رج چوب؛ و هزینه اش از خانه پادشاه داده شود. همچنین آوندها و افزارهای ذرین، و سیمین خانه خدا را که بنو کدنصر از خانه خدا برداشته و بیابل برده بود، پس بدهند، و بار دیگر آنها را پرستشگاه که در اورشلیم است باز ببرند. هر یک را بجای خود، و آنها را در خانه خدا بگذارند».^۲

در این قسمتها مطالب جالبی یافت میشود: «سی هزار نفر استادان بنا و سایر هنر پیشگان، و هزینه اش از خانه پادشاه داده شود». این موضوع ادعای فوق را که کورش میخواسته خواه از جهت ایجاد ساختمان، و خواه از جهت فرستادن و جایگزینی نفرات، حقی برای خود در فلسطین بوجود آورد، تأثید میکند.

باز در تورات مورد دیگری میباشد که هنگامیکه در زمان داریوش هخامنشی، در کار فلسطین اختلالی رخ داده بود، و میخواستند بار دیگر متن فرمان کورش را بیابند و فرمان را در قصر همدان یافتنند: «در قصر اهمتکه در ولایت مادیان است، طوماری یافت شد، تذکرمهای در آن بین مضمون مکتوب بود: در سال اول کورش، پادشاه همین کورش پادشاه، در باره خانه خدا در اورشلیم فرمان داد که آن خانه که قربانیها در آن میگذرانند بناشود، و بنیادش تعمیر گردد، و بلندیش شصت زراع، و عرضش شصت زراع، با سه صفت سنگهای بزرگ، و یک صفت چوب تو، و خرچش از خانه پادشاه داده شود؛ و نیز ظروف طلا و نقره خانه خدا را که بنو کدنصر آنها را از هیکل اورشلیم گرفته، بیابل آورده بود، پس بدهند، و آنها را بجای خود در هیکل اورشلیم باز ببرند، و آنها را در خانه خدا بگذارند».^۳

مقدار و تعداد اشیائی که بنو کدنصر از بیت المقدس بینما برده بود، و کورش آنها را بصاحبانشان مسترد داشت، در توراه چنین ذکر شده است: «.. و عدد آنها این است: سی طاس طلا و هزار طاس نقره و بیست و نه کارد، و سی جام طلا و چهارصد و ده جام نقره از قسم دوم، و هزار ظرف دیگر. تمامی ظروف طلا و نقره، بتجهز از و چهارصد بود. و شیبص همه آنها را با اسیرانی که از بابل باورشلیم میرفتند برداشتند».^۴

حمزه اصفهانی در باره ساختمان محل میگوید^۵: «و يقال ان الذى اعاد بناتها [ای بناء بیت المقدس] الى العمارة بعد سبعين سنة، ملك اسمه بالعبرانية كورش».

در خود تورات نیز چنین میباشد: «ما تنها آنرا برای یهوه، خدای اسرائیل، چنانکه کورش پادشاه، سلطان فارس بما امر فرموده است، بناخواهیم نمود»^۶ بیرونی و سایر مؤلفین نیز در این باره روایاتی دارند.

-
۱- حبیب السیر: ج ۱، ص ۱۳۶ ۲- کتاب عزرا، باب اول، ص ۷۳۷ ۳- کتاب عزرا، باب اول، ص ۷۳۷ ۴- کتاب عزرا، باب اول؛ ص ۷۳۰ ۵- تاریخ سنی ملوک الارض؛ ص ۲۹ ۶- کتاب عزرا؛ باب اول؛ ص ۷۳۴	۵- ۲، ۳، ۶ ۷۳۰ ۷۳۰ ۷۳۰ ۷۳۰ ۷۳۰